

Sygn. akt I C 1502/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2017 r. w G. sprawy z powództwa P. L. przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. L.:

a. kwotę 13.668,26 zł (trzynaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt osiem złotych dwadzieścia sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 września 2016 r. do dnia zapłaty;

b. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 11 października 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. L. kwotę 5.110 zł (pięć tysięcy sto dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 203,43 zł (dwieście trzy złote czterdzieści trzy grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1502/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 28 lipca 2016 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym uległ uszkodzeniu pojazd S. nr rej. (...) stanowiący własność P. L. (od 21 lipca 2016 r., lecz nie został do chwili zdarzenia przerejestrowany na powoda).

Dowód: faktura, k. 8

umowa komisji, k. 9

Winę za spowodowanie uszkodzeń w/w pojazdu ponosił kierujący pojazdem ubezpieczonym w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

Okoliczność bezsporna

Zakład ubezpieczeń wypłacił poszkodowanemu dotychczas tytułem kosztu przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu kwotę 7.941,86 zł.

Okoliczność bezsporna

Powód zlecił wykonanie kosztorysu naprawy i zapłacił za tę usługę 180 zł (zapłata w dniu 28 września 2016 r.).

Dowód: kosztorys i faktura, k. 13-20

Ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu obejmowałby wydatek w wysokości 22.373,40 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego K. K., k. 61-77

Wezwanie do zapłaty 13.848,26 zł pełnomocnik poszkodowanego skierował do pozwanego w piśmie z dnia 4 października 2016 r.

Dowód: pismo, k. 21

Ocena dowodów

Opinię biegłego K. K. uznano za pełną, jasną i wewnętrznie niesprzeczną. Nie była ona też kwestionowana przez strony.

Dalsze ustalenia opierają się na niekwestionowanych dokumentach prywatnych. Pozostałe są bezsporne.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności nie była kwestionowana i opiera się na art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

Spór dotyczył wysokości należnego odszkodowania. Przeprowadzenie lub brak przeprowadzenia naprawy nie ma wpływu na wysokość szkody. Nawet jeżeli naprawa została przeprowadzona w sposób niepełny, wysokość szkody nie ulega zmianie. W tym więc zakresie argumenty strony pozwanej są nietrafne. Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej, za uszkodzenie pojazdu mechanicznego, obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003r. sygn. akt III CZP 32/03, publ. Monitor Prawniczy 2004/2/81). Podkreślić również należy, jak wskazuje się w orzecznictwie przedmiotu, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.11.1970 r., II CR 425/72, OSNCP Nr 6/1973, poz. 111). Zakład ubezpieczeń, jako strona umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, nie ma żadnych podstaw do narzucania osobie trzeciej nie będącej stroną umowy – tj. poszkodowanemu – jakichkolwiek obowiązków w zakresie dotyczącym sposobu naprawy samochodu, w tym poszukiwania firmy sprzedającej części najtaniej (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., sygn. akt III CZP 32/03). Sama bowiem okoliczność, że na rynku dostępne są części zamienne w niższej cenie, nie uprawnia pozwanego ubezpieczyciela do obniżenia cen tych części. Sąd podzielił ponadto pogląd prawny zawarty w uchwale siedmiu sędziów SN z dnia 12 kwietnia 2012 r. (III CZP 80/11), w myśl którego zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi. Brak jest jakichkolwiek informacji, aby pojazd ten był wcześniej uszkodzony i naprawiany w obrębie zakresu szkody objętej niniejszym procesem. Z tych też względów podnoszenie przez pozwanego wnioski odnośnie zasadności zastosowania zamienników zamiast oryginalnych nowych części były bezpodstawne, tym bardziej, iż jak wskazał biegły użycie oryginalnych części było uzasadnione i nie spowodowało wzrostu wartości pojazdu. Należy wskazać, iż celem naprawy jest przywrócenie stanu pojazdu sprzed kolizji, a nie jedynie przywrócenie go do stanu używalności. W związku z

tym skoro ani z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ani ustaleń biegłego nie wynika, aby uszkodzeniu uległy części nieoryginalne, to w ocenie sądu brak jest podstaw do obniżenia cen za części zamiennie czy też stosowania zamienników nieoryginalnych. Z tych też względów sąd uznał, iż niezbędne i celowe oraz ekonomicznie uzasadnione wydatki do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji winny uwzględniać ceny części zamiennych nowych i oryginalnych.

Zasadne jest też żądanie zwrotu wydatku (180 zł) związanego z kosztem fachowej usługi niezbędnej do prawidłowego oszacowania wysokości należnego odszkodowania za naprawę pojazdu. Ponieważ błąd w tym zakresie mógłby obciążać poszkodowanego w ramach rozliczenia kosztów procesu, należy uznać, że dla osoby nie będącej fachowcem ta kwestia nie jest obojętna prawnie, niezależnie od tego, że w procesie w tej materii sąd ma obowiązek powołać biegłego właściwej specjalności.

W odniesieniu do żądania dopłaty odszkodowania związanego z naprawą pojazdu wysokość różnicy pomiędzy wartością wyliczoną przez biegłego a dobrowolnie wypłaconym odszkodowaniem przekracza sumę dochodzoną pozwem, więc – zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. – w tej części zasądzeniu podlega kwota wskazana w pozwie (13.668,26 zł).

Powództwo było częściowo niezasadne w odniesieniu do odsetek od kwoty 180 zł. Wydatek ten został poniesiony przez poszkodowanego w dniu 28 września 2016 r., stąd absurdalnym byłoby zasądzenie odsetek od tej kwoty od daty wcześniejszej (1 września 2016 r.). Sąd w tym zakresie przyjął 14-dniowy termin wynikający z art. 14 ust. 2 ustawy ubezpieczeniach obowiązkowych [...].

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I**. sentencji na mocy art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono na mocy art. 14 ust. 2 ustawy ubezpieczeniach obowiązkowych [...] – **punkt II**. sentencji.

Koszty

O kosztach orzeczono w **punkcie III**. sentencji na mocy art. 100 k.p.c. Powód uległ jedynie co do nieznacznej części powództwa, stąd należny jest pełny zakres poniesionych przezeń kosztów, na które składa się: opłata sądowa (693 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (3.600 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka (800 zł).

Na mocy art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. nakazano ściągnąć od pozwanego całość nieuiszczonych kosztów sądowych (203,43 zł) – **punkt IV**. sentencji.